

Sygn. akt IV K 251/17 wyrok w nowym brzmieniu

po sprostowaniu postanowieniem z dn. 30.04.2018r.

WYROK ŁĄCZNY **W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 5 kwietnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Chodkiewicz

Protokolant: B. K.

w obecności Prokuratora Marka Dutkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 23.03.2018 r. sprawy

M. Ś. (Ś.)

urodz. (...) r. w P. (P.)

syna B. i I. zd. K.

skazanego prawomocnymi wyrokami, które podlegają wykonaniu:

I. Sądu Okręgowego w G. z 27.01.2010 r. sygn. akt IV K 198/09 za przestępstwo z art. 59 ust. 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 59 ust. 1, art. 58 ust 1 i 2 ustawy z 29.07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, przy przyjęciu jednej stawki za równoważnej kwocie 20 zł, które to kary pozbawienia wolności zostały połączone w karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat;

postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z 29.01.2013 r. sygn.. akt IV 1.Ko 41/13 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w T. (...) z 12.05.2016 r. sygn. akt II K 276/16 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

postanowieniem Sądu Rejonowego w T. (...) z 29.03.2017 r. sygn. akt II 1 Ko 4247/16 zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w rozmiarze 37 dni;

III. Sądu Rejonowego w T. (...) z 10.10.2017 r. sygn. akt II K 667/17 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;

oraz prawomocnym wyrokiem, który został wykonany w całości

IV. Sądu Rejonowego w T. (...) z 10.10.2012 r. sygn. akt II K 483/12 za przestępstwo z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat i grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, przy przyjęciu jednej stawki za równoważnej kwocie 10 zł,

1. na mocy art. 86 § 1 kk w zw. z art. 87 § 1 kk w zw. z art. 568 § 1 pkt 2 kpk łączy wyżej opisane w punktach: I, II i III wyroki i orzeka wobec skazanego **M. Ś.** karę łączną 2 (dwóch) lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności,
2. na mocy art. 577 kpk ustala, iż zaliczeniu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności podlega okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w G. sygn. akt IV K 198/09 od 2.04.2013 r. do 18.10.2013 r. i od 23.07.2017 r. do nadal
3. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;
4. na mocy art. 572 kk w zw. z art. 85 § 2 kk a contrario umarza postępowanie o objęcie wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego w T. (...) z 10.10.2012 r. sygn. akt II K 483/12,
5. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 251/17

UZASADNIENIE

W związku z wpływem wniosku M. Ś. (Ś.) o wydanie wyroku łącznego Sąd ustalił, iż został on skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 stycznia 2010 r. sygn. akt IV K 198/09 za:

- przestępstwo z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w lutym 2009 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- czyn ciągle z art. 59 ust. 1, art. 58 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., przy zast. art. 11 §2 k.k., na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 zł każda stawka;

Tytułem w/w kar jednostkowych pozbawienia wolności Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 29 stycznia 2013 r., sygn. akt IV. 1. Ko 41/13 zarządzono wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt II K 276/16, za przestępstwo z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnione w okresie od stycznia 2015 r. do 6 stycznia 2016 r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym; nadto zobowiązano skazanego do obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz M. B. kwoty 400 zł i D. B. kwoty 2900 zł.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt II 1 Ko 4247/16 zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w rozmiarze 37 dni.

III. Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt II K 667/17, za przestępstwo z art. 278 §1 k.k., popełnione w lutym 2017 r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym; nadto zobowiązano skazanego do obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz M. B. kwoty 800 zł;

oraz prawomocnym wyrokiem, który został wykonany w całości

IV. Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 10 października 2012 r., sygn. akt II K 483/12, za przestępstwo z art. 13 §2 k.k. w zw. z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., popełnione w dniu 1 kwietnia 2012 r., na karę 6 miesięcy

pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka; na skazanego nałożono także obowiązek naprawienia szkody.

[Dowody: wniosek skazanego - k. 1; opinia o skazanym - k. 7; informacje o pobytach i orzeczeniach - k. 8-10; odpisy wyroków - k. 25, 27, 29; dane o karalności - k. 12-14; akta Sądu Rejonowego w T. (...) o sygn. II K 276/16, II K 483/12, II K 667/17 i Sądu Okręgowego w G. o sygn. IV K 198/09]

Wyjaśniając przed tut. Sądem skazany oświadczył, iż obowiązek naprawienia szkody nałożony na niego wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt II K 276/16 został wykonany w całości, a obowiązek naprawienia szkody orzeczony wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt II K 667/17 jest w trakcie spłaty (miesięcznie dokonywane są potrącenia - po 200 zł - z wynagrodzenia za pracę skazanego).

[Dowody: wyjaśnienia skazanego - k. 34]

Zebrany w sprawie materiał dowodowy - zasadniczo o charakterze dokumentarnym -Sąd uznał za dostateczne źródło wiedzy dla zweryfikowania, czy w niniejszej sprawie zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego. Dowody te nie budzą zastrzeżeń Sądu, jego wiarygodności nie kwestionowały także strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r., poz. 396) przepisów znowelizowanego rozdziału IX Kodeksu Karnego (k.k.) nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zauważyć należy, iż ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r. Dwa spośród wymienionych na wstępie wyroków - zapadłych wobec skazanego (wyroki: Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt II K 276/16; Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt II K 667/17) uprawomocniły się po dniu 1 lipca 2015 r., a zatem po dniu wejścia w życie w/w ustawy. W związku z powyższym, zastosowanie znajdzie treść przepisów art. 85 k.k. po nowelizacji, chyba, że ustawa obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla skazanego (reguła wyrażona w art. 4 §1 k.k.). Na gruncie powszechnie przyjętej wykładni uznaje się bowiem, że orzekaniem w rozumieniu art. 4 §1 k.k. jest także orzekanie o karze łącznej w wyroku łącznym (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II AKa 120/17, KSAG 2017/3/230-234, OSA 2017/12/20-23, Lex Omega dla Sądów; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2017 r., sygn. akt II KK 347/16, baza orzeczeń Sądu Najwyższego, www.sn.pl.).

Zestawienie przepisów w brzmieniu sprzed nowelizacji oraz po dniu 1 lipca 2015 r. prowadzi do wniosku, iż przepisy obowiązujące wcześniej nie stwarzają dla skazanego sytuacji korzystniejszej, tj. nie są względniejsze w rozumieniu art. 4 §1 k.k.(przepisy w brzmieniu „sprzed nowelizacji” nie pozwolą objąć karą łączną wszystkich dotychczasowych skazań podlegających wykonaniu). Co za tym idzie, koniecznym stało się zastosowanie nowych przepisów. Przepisy obowiązujące przed graniczą datą 1 lipca 2015 r. ustanawiały wymóg wystąpienia realnego zbiegu przestępstw pomiędzy czynami zabronionymi podlegającymi łączeniu. Mianowicie takiej sytuacji, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Podstawę kary łącznej stanowiły kary z osobna wymierzone za każde z przestępstw.

W realiach niniejszej sprawy zbieg realny zachodzi pomiędzy czynami z wyroków wydanych w sprawach o sygn. akt IV K 198/09 oraz o sygn. akt II K 483/12. Zbieg ten nie obejmuje zatem kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt II K 276/16 oraz o sygn. akt III K 667/17.

Zgodnie z art. 85 §1 k.k. (obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa (art. 85 §2 k.k.). Niemniej jednak, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85 §3 k.k.).

Daty popełnienia czynów przez skazanego wskazują, iż w przypadku M. Ś. sytuacja opisana w art. 85 §3 k.k. cytowanego przepisu nie zachodzi.

Zgodnie z powołanymi regulacjami, karą łączną orzeczoną na „nowych zasadach” należałoby objąć kary podlegające wykonaniu w części lub w całości. Karami tymi są: kara łączna 2 lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 stycznia 2010 r., sygn. akt IV K 198/09; kara 6 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt II K 276/16; kara 6 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt II K 667/17. Wyjaśnić należy, że objęciu karą łączną kary ograniczenia wolności ze sprawy o sygn. akt II K 276/16 nie stoi na przeszkodzie fakt, że kara ta została zamieniona na karę zastępczą pozbawienia wolności. Zmianie uległa bowiem jedynie forma wykonywania kary, a nie jej rodzaj (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 10 grudnia 2008 r., sygn. akt II AKa 289/08, Lex Omega dla Sądów, nr 477838; postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2009 r. sygn. akt II AKz 35/09, Lex Omega dla Sądów, nr 491190).

W tym miejscu Sąd zauważa, iż łączeniu nie podlegają kara grzywny orzeczona wyrokiem wydanym w sprawie Sądu Okręgowego w G. (sygn. akt IV K 198/09) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w T. (...) (sygn. akt II K 483/12), jak również kara pozbawienia wolności orzeczona ostatnim z wyroków, jako że kary te zostały wykonane. Wprawdzie warunkowo zawieszony kary 6 miesięcy pozbawienia wolności nie zarządzono do wykonania, niemniej jednak upłynął okres 6 miesięcy od zakończenia okresu próby (18 października 2016 r.), co powoduje, iż kara ta nie podlega wykonaniu, a zatem nie może zostać objęta „nową karą łączną” (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt II AKa 290/17, Lex Omega dla Sądów, nr 2382750).

Wymierzając skazanemu M. Ś. należną karę łączną Sąd miał na uwadze dyrektywy z art. 86 §1 i §4 k.k. oraz z art. 85a k.k. Zgodnie z art. 86 §1 k.k. karę łączną wymierza się od kary najwyższej do sumy kar. Przepis art. 85a k.k. nakazuje natomiast, ażeby miarkowanie kary nastąpiło przede wszystkim z uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jako, że kary podlegające łączeniu obejmują kary ograniczenia wolności, to Sąd był zobowiązany zastosować art. 87 §1 k.k., który reguluje zasady łączenia kar pozbawienia i ograniczenia wolności. Kary te należy objąć węzłem kary łącznej pozbawienia wolności przyjmując, iż miesiąc kary ograniczenia wolności równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności.

Ustalenie wysokości kary na „nowych zasadach” następuje - analogicznie jak miało to miejsce przed nowelizacją instytucji wyroku łącznego - z zastosowaniem zasady absorpcji, asperacji lub kumulacji. Zastosowanie wymienionych zasad uzależnione jest od występującego pomiędzy poszczególnymi czynami związku podmiotowo-przedmiotowego oraz temporalnego (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 kwietnia 2016 r., sygn. akt II AKa 25/16, Lex Omega dla Sądów, nr 2039694.).

Wytyczne zawarte w powyższych regulacjach prowadzą do wniosku, iż dopuszczalna do orzeczenia kara pozbawienia wolności mieści się w przedziale od 2 lat pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu, względy dotyczące związku podmiotowo-przedmiotowego, jak również zależności o charakterze temporalnym czynią zasadnym ustalenie „nowej kary łącznej” w wymiarze 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności.

Przechodząc do omówienia wskazanych zależności Sąd zauważa, iż brak jest podstaw by przyjąć, iż czyny popełnione przez skazanego - połączone węzłem kary łącznej - cechuje regularność w zakresie ich popełnienia. Przeciwnie, M. Ś. dopuszczał się poszczególnych przestępstw w różnych odstępach czasowych (sprawa o sygn. akt IV K 198/09: czyn popełniony w lutym 2009 r. oraz czyn ciągle popełniony w okresie od lutego do lipca 2009 r.; sprawa o sygn. akt II K 276/16: czyn popełniony w okresie od stycznia 2015 r. do 6 stycznia 2016 r.; sprawa o sygn. akt III K 667/17: czyn popełniony w lutym 2017 r.). Podobnie, brak podstaw by przyjąć tożsamość przedmiotową naruszanych dóbr. Nie umknęło przy tym jednak Sądowi, iż dwa spośród trzech wyroków - których kary podlegają łączeniu - dotyczą przestępstw naruszających wyłącznie mienie (czyny osądzone w sprawach o sygn. akt II K 276/16 oraz w sprawie o sygn. akt III K 667/17). Trzeci z wyroków odnosi się do przestępstw godzących w dobra chronione ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (sygn. akt IV K 198/09). W końcu, czyny inkryminowane zarzucone skazanemu naruszają sferę praw - chronionych przez k.k., ale też ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. - przynależną różnym podmiotom (wyjątek stanowi osoba M. B., która została poszkodowana w wyniku przestępczego działania skazanego zarówno w sprawie o sygn. akt II K 276/16, jak i w sprawie o sygn. akt III K 667/17).

Reasumując, przestępcza działalność M. Ś. w połączonych wyrokach nie występuje wedle określonej stałej zmiennej, godzi w dobra różnorodnej, z przewagą naruszenia mienia oraz skutkuje naruszeniem sfery prawnie chronionej różnych osób, z tym zastrzeżeniem, iż prawa przynależne M. B. zostały naruszone aż dwukrotnie w dwóch różnych wyrokach.

Wnioski te natomiast nakazują Sądowi odstąpić od wymierzenia kary pozbawienia wolności na zasadzie pełnej absorpcji, jak domaga się tego skazany. Absorpcja bowiem wymaga stwierdzenia ścisłego związku podmiotowo-przedmiotowego oraz temporalnego pomiędzy poszczególnymi czynami. Takiej konfiguracji w/w zależności w rozpoznawanej sprawie (o wydanie wyroku łącznego) brak.

Z drugiej strony, zdaniem Sądu wykluczonym pozostaje zastosowanie zasady kumulacji, której istotą jest zsumowanie wszystkich kar podlegających łączeniu. Zatem zasady sprowadzającej się do wymierzenia możliwie najsurowszej kary. Przeciwwskazaniem dla takiego ukształtowania kary jest ogół - istotnych w kontekście miarkowania kary łącznej - okoliczności.

Do okoliczności tych należą wnioski zawarte w opinii z Aresztu Śledczego w T.. Wynika z niej, iż skazany jest osobą przestrzegającą zasad obowiązujących w Areszcie Śledczym. Wykonuje polecenia przełożonych. Nie uczestniczy w podkulturze przestępczej. Jego stosunek do popełnionego przestępstwa jest krytyczny. W związku z odbywaniem kary pozbawienia wolności skazany nie był karany. Podjął odpłatnie zatrudnienie w charakterze pracownika ogólnobudowlanego, na stanowisku elektryka. Pracę tę zdaniem opiniującego wykonuje sumiennie. Czas wolny organizuje sobie korzystając z dostępnych form rozrywki - oglądając telewizję, korzystając z zasobów bibliotecznych, słuchając audycji radiowych. W świetle tych uwag M. Ś. jawi się jako osoba dostosowana do systemu reguł obowiązujących w środowisku, w którym zmuszony jest funkcjonować. Nie stwarza swoim zachowaniem sytuacji wymagających podjęcia środków doraźnych, zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa innych współwięźniów. Jako, że społeczność Aresztu Śledczego stanowi pewien wycinek życia społecznego występującego w warunkach wolnościowych, przyjąć należy, iż skazany należy do kategorii osób rokujących pozytywnie w aspekcie powrotu do pełnoprawnego społeczeństwa. W żadnym wypadku nie jest osobą zupełnie zdemoralizowaną. Jednocześnie Sąd dostrzegł, że proces resocjalizacji M. Ś. pozostaje w fazie rozwojowej. W opinii pochodzącej z Aresztu Śledczego odnotowano bowiem, że zadania wynikające z systemu odbywania kary skazany realizuje w wymaganym stopniu. Brak tam natomiast jednoznacznych wskazań, jakoby proces ten dobiegał końca.

Dokonując oceny przekrojowej działalności przestępczej skazanego Sąd miał na uwadze także przebieg wykonywania dotychczas orzeczonych kar. I tak, kara wymierzona wyrokiem Sądu Okręgowego w G. (sygn. akt IV K 198/09), którą pierwotnie zawieszono, została zarządzona. Skazany wprawdzie został z odbycia tej kary warunkowo przedterminowo

zwolniony, jednakże ostatecznie warunkowe przedterminowe zwolnienie skazanemu odwołano. Istotnym jest przy tym podkreślenie, iż powodem odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia było naruszenie obowiązków okresu próby sprowadzające się do ignorowania poleceń kuratora sądowego. Powodem wprowadzenia kary do wykonania nie było natomiast kolejne skazanie.

W końcu Sąd zwrócił uwagę na stosunkowo młody wiek sprawcy (niespełna 28 lat), jak również charakter rodzajowy i skalę popełnionych przestępstw. Nie negując stopnia społecznej szkodliwości tych czynów, nie należą one do kategorii czynów inkryminowanych cechujących się - ważąc opis czynów w wyrokach - wyjątkową agresją, bezwzględnością działania sprawcy. Przepięczna działalność M. Ś. dotyczy w przeważającej mierze mienia, a dodatkowo przestępstw z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Przepięstwa przeciwko mieniu obejmują kradzież, którą w sumie M. Ś. spowodował straty nieprzekraczające kwoty 3.100 zł (w sprawie o sygn. akt III K 667/17 - 800 zł; w sprawie o sygn. akt II K 276/16 - 2.300 zł), przy czym część z nich została już naprawiona.

Wszystkie wyżej przedstawione argumenty skłoniły Sąd do ustalenia wysokości grożącej skazanemu kary w wysokości 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności. Jest to w ocenie Sądu kara sprawiedliwa. Odpowiada ona zasadom prewencji szczególnej i ogólnej. Wymiar „nowej kary” stanowi bowiem odwzorowanie zarówno względów przemawiających na korzyść skazanego, jak i przedstawiających jego profil w aspekcie wymiaru kary łącznej mniej korzystnie. W związku z tym, iż przeważają okoliczności o wydźwięku pozytywnym, Sąd ustalił karę łączną w wymiarze zbliżonym zdecydowanie do dolnej granicy dopuszczalnej do orzeczenia kary. W zasadzie, orzekł karę najniższą z możliwych, albowiem kara łączna orzekana jest w latach i miesiącach. Oznacza to, że niższą karą od tej, na której orzeczenie zdecydował się tutaj, Sąd jest kara 2 lat pozbawienia wolności. Tej ostatniej jednak Sąd w niniejszej sprawie wymierzyć się nie zdecydował, gdyż przeszkodą ku temu jest brak spełnienia wymogów właściwych zasadzie absorpcji, do czego w istocie sprowadzałoby się wymierzenie kary 2 lat w tej sprawie (brak ścisłego związku podmiotowo-przedmiotowego oraz temporalnego). Tak złagodzona kara jest adekwatna dla pozytywnie rokującego skazanego. Sąd dostrzegł prawidłowe funkcjonowanie M. Ś. w warunkach Aresztu Śledczego, bezkonfliktową postawę, fakt podjęcia zatrudnienia. Ten ostatni wzgląd stawia go w wyjątkowo korzystnym świetle ważąc, iż wcześniej popełnił przestępstwa kradzieży. Innymi słowy Sąd uznał, że skazany podejmuje starania zmierzające do powrotu do życia w warunkach wolnościowych. Wpływ na takie ukształtowanie wymiaru kary miał również wiek skazanego oraz brak odnotowania w informacji z KRK przestępstw wyjątkowo niebezpiecznych, czy też pociągających za sobą znaczną wartość szkód.

Orzeczona kara zdaniem Sądu spełni cele prewencji ogólnej, albowiem inni współosadzeni, na których wpływ ma obecność skazanego otrzymają pośredni komunikat, iż stosowanie kary łącznej stanowi wypadkową starannie wyważonych okoliczności (o różnym wydźwięku) dotyczących konkretnego skazanego. Wymierzenie nowej kary nie stanowi więc konsekwencji swobodnej, nieskrępowanej decyzji, a rozstrzygnięcia wiernie oddającego dyrektywy sądowego wymiaru kary. W szerszej perspektywie, ustalenie wymiaru kary będzie oddziaływało na społeczeństwo. Niewątpliwie tak ustalona kara wpłynie też na samego M. Ś. w sposób wychowawczy. Skazany bowiem uzyskując „nową karę” w wysokości niższej od sumy pierwotnie orzeczonych kar otrzymuje czytelny przekaz, iż dobre sprawowanie odnotowane m.in. w opinii z Aresztu Śledczego, gdzie skazany dotychczas odbywał karę ze sprawy Sądu Okręgowego w G. nie jest z punktu widzenia celów kary, a co za tym idzie sposobu jej realizacji obojętne. W świetle „nowej kary” łącznej pozytywne zachowanie M. Ś. jest premiowane.

Uzupełniająco jedynie Sąd zauważa, że orzeczona kara nie może zostać oceniona jako nadmiernie surowa zważywszy, iż na jej poczet Sąd dokonał zaliczenia - na zasadzie art. 577 k.p.k. - okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 198/09 od dnia 2 kwietnia 2013 r. do dnia 18 października 2013 r. i od dnia 23 lipca 2017 r. do nadal. W konsekwencji skazanemu faktycznie do odbycia pozostał okres pozbawienia wolności pomniejszony o w/w zaliczenie. W tym miejscu Sąd zauważa, iż zaliczenie okresu rzeczywistego pozbawienia wolności dokonane w wyroku ulegnie zmianie w ten sposób, iż okres początkowy okresu rzeczywistego pozbawienia wolności z pkt 2 sentencji (określony jako od 2 kwietnia 2013 r. do 8 października 2013 r. i od 23 lipca 2017 r. do nadal) zostanie oznaczony jako od dnia 3 kwietnia 2013 r., zamiast od dnia 2 kwietnia 2013 r. - celem zachowania zgodności z dokumentacją przesłaną z Aresztu Śledczego (opinią).

Jako, że wyrok Sądu Rejonowego w T. (...), wydany w sprawie o sygn. akt II K 483/12 nie został objęty niniejszym wyrokiem łącznym (sygn. akt IV K 251/17), to postępowanie w tym zakresie należało umorzyć na zasadzie art. 572 k.p.k.

W końcu Sąd uznał, iż z uwagi na konieczność dalszego odbywania kary pozbawienia wolności (co wynika z porównania „nowej kary” oraz okresów zaliczonych na jej poczet), nie jest celowym obciążanie go kosztami postępowania. Przeciwnie, należałoby M. Ś. zwolnić z ich ponoszenia na podstawie art. 624 §1 k.p.k. Izolacja więzienna ograniczy jego możliwości zarobkowania w sposób znaczny. Nie zmienia tego wykonywanie pracy przez skazanego w chwili obecnej. Brak przecież gwarancji, że skazany utrzyma możliwość zarobkowania w warunkach Aresztu Śledczego.